

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

*Ποίημα Γερασίου Μοναχού
Μικραγιαννανίτου*

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Αμήν.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ
με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν
ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου,
Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ
πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι,
ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ
με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς
σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ

θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει
σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ
ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

*Καὶ εὐθὺς τό· Θεὸς Κύριος, ἐξ ἐκατέρων τῶν
Χορῶν, ὡς ἐξῆς·*

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἢ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θανμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Ιεράρχῃ του Χριστοῦ Νεκταρίῳ, τῷ
δοξασθέντι δωρεὰς ουρανίας, προσπέσωμεν
κραυγάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, ἅγιε
Νεκτάριε, Ορθοδόξων προστάτα, πάσης
ἡμᾶς λύτρωσαι, συμφορὰς καὶ ἀνάγκης,
καὶ πειρασμῶν καὶ νόσων χαλεπῶν, τοὺς
καταφεύγοντας, Πάτερ τη σκέπη σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὡς εἰληφώς παρὰ Θεοῦ εξουσίαν,
του θεραπεύειν τὰς δεινὰς καχεξίας των
προσιόντων, Πάτερ, τοὺς λειψάνους σου,
ἱάσαι δεόμεθα, τοὺς δεινῶς θλιβομένους,
νόσοις καὶ παθήμασι, καὶ πικραῖς αλγηδόσι,
καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε ἡμᾶς, ταῖς σαις
πρεσβείαις Νεκτάριε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σφάζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμός Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ

ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν.

οὐ ἡ Ἀκροστιχίς· "Παθὼν, Νεκτάριε, ἡμᾶς ῥῦσαι. Γερασίου."

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πληγείς τη κακία του δυσμενοῦς, τη ση αντιλήψει, καταφεύγω αναβοῶν. Ειρήνευσον Πάτερ την ζωὴν μου και την κατ' ἄμφω υγείαν μου δώρησαι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αγίως ανύσας σου την ζωὴν, αεί αγιάζεις, και λυτρῶσαι παντός κακού, Νεκτάριε Πάτερ θεοφόρε, τους προσιόντας τοις θείοις λειψάνοις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Θαυμάτων δυνάμεις ως ενεργῶν, θεράπευσον Πάτερ, ασθενείας οδυνηράς, των την σην βοήθειαν ζητούντων, θαυματουργέ Ιεράρχα Νεκτάριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ φιλεύσπλαχνος του Θεοῦ, φιλάγαθε Κόρη, ευσπλαχνίσθητι ἐπ' εμοί, καὶ βλάβης με πάσης καὶ μανίας, του αοράτου ἀπάλλαξον ὀφεως.

Ὡιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσημάτων παντοίων, χαλεπῶν θλίψεων, καὶ ἐπηρειῶν ολεθρίων, καὶ ἐπιθέσεων του ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, ὡς συμπαθῆς Ἱεράρχης, ἀσινεῖς διάσωζε, τοὺς σε γεραίροντας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέκταρ ἀνυλὸν θείον, τῆς θεικῆς χάριτος, ἥς παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, βλύζει ἐκάστοτε, ἡ θεία κάρα σου, καὶ των παθῶν τὴν πικρίαν, ἀπελαύνει Ἄγιε, ἐκ των ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς οδύναις καὶ πόνοις, καὶ θλιβεραῖς μάστιξι, Πάτερ τὴν ζωὴν μου ἀνύων, πρὸς σε κατέφυγον, μὴ οὖν παρίδης με, ἀλλὰ τὴν ἐπισκέψῃ, ἐκ των συνεχόντων με, δεινῶν ἀπάλλαξον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Καταφύγιον κόσμου, καὶ ἀρραγὲς στήριγμα, Κεχαριτωμένη Παρθένε, τοὺς καταφεύγοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου, των πολυπλόκων σκανδάλων, του δολίου δράκοντος, σκέπε καὶ φύλαττε.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως Ἱεράρχα, τοὺς ἐν πίστει τὴν πρεσβείαν

προστρέχοντας, καὶ σε τιμώντας Νεκτάριε θεοφόρε.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν των δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, των κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, των ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ των δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ των δι' οὓς ἡ παράκλησις τελεῖται).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ των καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ

πανσέπτω ναῶ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πηγὴ δαψιλῆς, ἰάσεων ἐν Πνεύματι,
εδείχθη σοφέ, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου,
ιάται γὰρ τοὺς πάσχοντας, καὶ υγείαν καὶ
ρώσιν χαρίζεται, τοῖς προσιούσιν ἐν πίστει
θερμῇ, Νεκτάριε πάτερ ιερῶτατε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν Μονὴν σου Νεκτάριε, πάσης
ἐπηρείας ἀνεπηρέαστον, τοῦ δολίου
πολεμήτορος, Πάτερ διατήρει τὴν χάριτι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσθενεῖς τοὺς προστρέχοντας,
Πάτερ πανταχόθεν τὴν θείαν Μάνδραν σου,
θεραπείας καταξίωσον, καὶ τὴν λύπην
τούτων διασκέδασον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ρώσιν δίδου καὶ ἰάσιν, τὴν κατὰ ψυχὴν
καὶ σῶμα Νεκτάριε, καὶ πταισμάτων
ἀπολύτρωσιν, τοὺς εἰλικρινῶς σε
μακαρίζουσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνον με Πανάμωμε, πρὸς τῆς
μετανοίας οδὸν σωτήριον, καὶ παθῶν μου
τα σκιρτήματα, νέκρωσον εἰς τέλος καὶ
ἀφάνισον.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὔρε σε θερμόν, ἀντιλήπτορα ἡ Αἴγινα,
διὰ τοῦτο σου τὴ χάριτι αεὶ, καταφεύγει καὶ
λυτροῦται πάσης θλίψεως.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡρεμον ζωὴν, διανύειν καὶ ἀτάραχον,
ἀπὸ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς,
καταξίωσον ἡμᾶς Πάτερ Νεκτάριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μέγαν σε φρουρόν, καὶ προστάτην
Πάτερ Ὅσιε, κεκτημένη ἡ Μονὴ σου ἡ
σεπτῇ, ἐγκαυχάται τὴ ταχεῖαν ἀντιλήψει σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Ἀγνή, τοῦ Θεοῦ Μήτηρ
ἀπείρανδρε, τοὺς ἐλπίζοντας τὴ σκέπη σου
αεὶ, ἀνωτέρους πάσης βλάβης διατήρησον.

ᾠδὴ ζ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς οὐνάς,
ἐπικούφησον Νεκτάριε Πάτερ, τῶν πρὸς τὴν
σὴν ἀφορώντων πρεσβείαν, καὶ τὰς καρδίας
ἡμῶν χαρὰς πλήρωσον, καὶ αθυμίας
χαλεπῆς, ἐξ ἡμῶν τὴν ομίχλην διάλυσον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρυσθήναι, πειρατηρίων παντοίων,
και σκανδάλων του εχθροῦ ολεθρίων, και
αναγκῶν και στενώσεων πλείστων, τον
Πανουκτίρμονα Λόγον ικέτευε, Νεκτάριε
θαυματοουργέ, τους προστρέχοντας πίστει
τη σκέπη σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Υψόθεν, ως συμπαθῆς εποπτεύων,
και απαύστως προστατεύων μη παύση,
της ιερᾶς σου Μονῆς θεοφόρε, της
κεκτημένης ως μέγα θυσαύρισμα, Νεκτάριε
θαυματοουργέ, την σορόν των αγίων
λειψάνων σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα, και Λυτρωτὴν των ανθρώπων,
τον φιλόανθρωπον κήσασα Λόγον, σώσον
με Κόρη τη ση προστασία, της πονηρᾶς
τυραννίδος του χείρονος, και νεύρωσόν μου
την ψυχὴν, προς επίδοσιν βίου βελτίονος.

Διάσωσον εκ πάσης βλάβης και θλίψεως
Ιεράρχα, τους εν πίστει τη ση πρεσβεία
προστρέχοντας, και σε τιμώντας Νεκτάριε
θεοφόρε.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρησίαν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν και
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων και παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν και ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
(καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ τῶν δι' οὓς ἡ
παράκλησις τελεῖται).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστώτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

Κοντάκιον.**Ἦχος β'.**

Πεπτωκότων επανόρθωσις γέγονας,
και των κλονουμένων Νεκτάριε στήριγμα,
εν υστέροις τοις καιροῖς παρὰ Κυρίου
δοξασθείς, ἀλλὰ πάντοτε και ημᾶς, των
εν τῷ βίῳ πειρασμών, ανωτέρους διάσωζε,
ἀφεςιν των πταισμάτων, και ρώσιν και
σωτηρίαν, αιτούμενος παρὰ Θεοῦ, Ιεράρχα
ταῖς ψυχαῖς ημῶν.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (δὶς)

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐοχήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

ΙΕΡΕΥΣ

(τ' 9-16)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα·
δι' ἐμοῦ ἂν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ
εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν
εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα
κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον
ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν.
Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθῃσιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν,
οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν
λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα
καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ
σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς
φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει
αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ
ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ
γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει
με ὁ πατὴρ καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ
τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς
αὐτῆς ταύτης· κακεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ
τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται
μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Νέον ἄστρον πέφηνας, τη του Χριστοῦ Εκκλησία, ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι, βίου καθαρότητι λάμπας Ὅσιε, νοηταῖς λάμπεσι, των ἐν σοι χαρίτων, καταυγάζων τας ψυχὰς ἡμῶν, καὶ των ἰάσεων, ταις μαρμαρυγαῖς λύων πάντοτε, δαιμόνων τὴν σκοτόμαιναν, καὶ ἀρρωστημάτων τὴν ζόφωσιν, ὅθεν σοι βοώμεν, μὴ παύσῃ ἐκλυτρουόμενος ἡμᾶς, ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστωρος, καὶ παντοίων θλίψεων.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ

τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ**Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.**

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αλγηδόνων ποικίλων, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ φθόνου καὶ κακίας, ἀνθρώπων κακοτρόπων, ἀσινεῖς διαφύλαττε, τοὺς σε τιμώντας ἀεὶ, Νεκτάριε παμμάκαρ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰατρεύων ἀπαύστως, χαλεπὰς ἀσθενείας Πάτερ Νεκτάριε, των πίστει προσιόντων, τοῖς θείοις σου λειψάνοις, ἀρωγὸς ἐτοιμότητος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, των εὐσεβούντων ὡφθης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Γέρας ένθεον ώφθης, και διάδημα νέον
Πάτερ Νεκτάριε, τη νήσω της Αιγίνης, ήτις
αεί προστρέχει, τη πρεσβεία σου Ἄγιε, και
της ευνοίας της σής, τρυγά τας αντιλήψεις.

Καὶ νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Εντολὼν με προς τρίβον, του εκ σου
σαρκωθέντος, Κόρη οδήγησον, πυλὼν της
αμαρτίας, εξαίρουσα Παρθένε, την ροπήν
της καρδιάς μου, ίνα υμνώ σε αεί, σωθείς τη
χάριτί σου.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρούν της κακίας, τον κατακλύζοντα
Πάτερ, της καρδιάς μου τους αύλακας
εις τέλος, ξήρανον δυνάμει, των θείων
πρεβειῶν σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ασθενειῶν σε, θεραπευτὴν εγνωκότες,
καταφεύγομεν τη Κάρα σου τη θεία, ίνα
λυτρωθώμεν, μαστίγων επωδύνων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σκέπε απαύστως, την σην Μονήν την
αγίαν, και πρυτάνευε αυτή τη ση πρεσβεία,
Πάτερ Ιεράρχα, τας πατρικάς σου δόσεις.

Καὶ νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ίασαι Κόρη, την ασθενούσαν ψυχὴν
μου, τη του όφεως κακίστη επηρεία, και
καταύσανόν με, φωτί της απαθείας.

Ὡδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μανίας ημάς ρύσαι, εχθροῦ
του αοράτου, και των εν βίῳ δεινῶν
περιστάσεων, τους καταφεύγοντας Πάτερ,
υπό την σκέπην σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οδύνης ψυχικῆς τε, και των αλγημάτων,
των εν τῷ σώματι Πάτερ απάλλαξον, τη εκ
Θεοῦ σοι δοθείσῃ πλοισία χάριτι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Υπέρ της ευγούς σου, Μάνδρας
εκδυσώπει, και της Αιγίνης Χριστόν τον
φιλόανθρωπον, και της Ελλάδος απάσης,
Πάτερ Νεκτάριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Υμνούμεν σου την χάριν,
Κεχαριτωμένη, συ γαρ απαύστως ως μήτηρ
φιλόστοργος, σκέπεις και τρέφεις και
θάλπεις, ημάς εκάστοτε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὥς ἀληθῶς, μακαρίζειν
σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ένδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τον της ευσεβείας νέον πυρσόν, και της
Εκκλησίας, τον φωστήρα τον φαεινόν, τον
θερμόν προστάτην, και έφορον Αιγίνης,
Νεκτάριον τον θείον, ύμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις ο νεόρρυτος ποταμός, ό τα νεκταρώδη, των χαρίτων των θεικών, ρείθρα πελαγίζων, τη θεία επομβρία, Χριστού τη Εκκλησία, Πάτερ Νεκτάριε.

Λάμπας εν τω ύψει των αρετών, εν εσχάτοις χρόνοις, ώσπερ λύχνος θεολαμπής, νοητώσ λαμπρύνεις, πιστών τας διανοίας, τη καθαρά ζωή σου, Πάτερ Νεκτάριε.

Χαίροις τεθλιμμένων ο αρωγός, και των δαιμονόντων, ο ταχύτατος ιατρός, χαίροις ο τα πάθη, και νόσους θεραπεύων, των προσιόντων Πάτερ, εν τοις λειψάνοις σου.

Χαίροις της Αιγίνης ο θυσαυρός, και των Ορθοδόξων, αντιλήπτωρ και βοηθός, χαίροις της Ελλάδος, αγλάισμα το νέον, Νεκτάριε παμμάκαρ, ημών το στήριγμα.

Τη ση προστασία τη πατρική, την σεπτήν Μονήν σου, διαφύλαττε αβλαβή, Νεκτάριε Πάτερ, και πλήρου τας αιτήσεις, των ευλαβώς τελούντων, την θείαν μνήμην σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Προόδρομε Κυρίου, Αποστόλων ή δωδεκάς, οί Ἅγιοι Πάντες, μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ό Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ό ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ή βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ή βασιλεία καὶ ή δύναμις καὶ ή δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθᾶμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου·

πάντες τὸ ὄνομά σου ἔργα χειρῶν σου, καὶ ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν· καὶ

ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάσιν ἀντιλήπτωρ καὶ φρουρός, καὶ θερμὸς προστάτης καὶ σκέπη, γενοῦ Νεκτάριε, τοῖς προσερχομένοις σοι, Πάτερ ἐκ πίστεως, καὶ τα θεῖα σου λείψανα, κατασπαζομένοις, ὁ Χριστὸς ἐδόξασε, θαυμάτων χάρισι, λύων πειρασμῶν τὰς οδύνας, καὶ εἰρήνην πάσι παρέχων, καὶ πταισμάτων ἄνωθεν συγχώρησιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν παῖσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ
ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με
ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)

Δίστιχον.